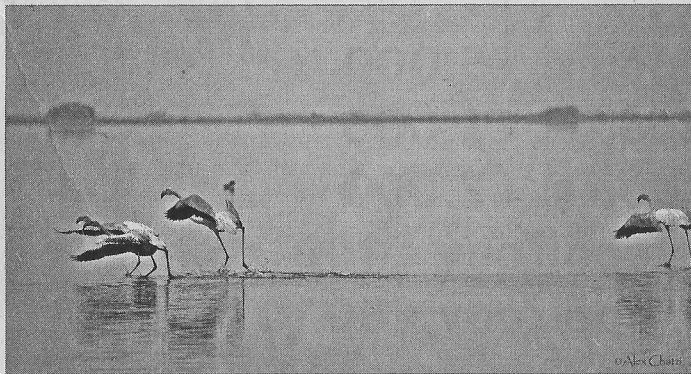

Λίμνη Κάρλα: Μακριά από την ολοκλήρωση, μακριά από την ισορροπία

Οι πολίτες αυτής της περιοχής αντιλήφθηκαν νωρίς το περιβαλλοντικό- κοινωνικό και οικονομικό λάθος το οποίο πραγματοποιήθηκε στη δεκαετία του '60 σχετικά με την εξαφάνιση ενός σημαντικού οικοσυστήματος και ενήργησαν ωθώντας και πείθοντας την Ελληνική Πολιτεία αλλά και την Ευρωπαϊκή Ένωση για το ότι αυτό το σύστημα οφείλει και πρέπει να αποκατασταθεί.

Η Κάρλα είναι μια τέτοια περιοχή, υδάτινου πόρου στην καρδιά της χώρας, με ποικιλία οικοτόπων, καταφύγιο για πληθώρα οργανισμών, χώρος ξεκούρασης και φιλοξενίας για τα μεταναστευτικά πουλιά, στην οποία συνέβη βίαιη διακοπή της δομής και λειτουργίας της. Φέρει μέσα της τη βαριά κληρονομιά μιας μεγάλης ιστορίας, με ανεκτίμητες αξίες αλλά και με πιέσεις, κυρίως από τον άνθρωπο, ως θέληση να σπρώξει τα πράγματα προς τη μια ή την άλλη κατεύθυνση.

Σήμερα, τόσα χρόνια μετά, η ολοκλήρωση των τεχνικών έργων της Κάρλας είναι ακόμη «ζητούμενο» με απόλυτη ευθύνη η οποία διαχρονικά επιμερίζεται σε όσους «είχαν την ευθύνη υλοποίησής». Αφήνω για τους ειδικότερους το οικονομικό θέμα, την απόσβεση του κόστους, την εξέλιξη της σχέσης κόστους-ωφέλειας για τους πολίτες κ.λ.π και

μένω στο αμιγώς οικολογικό-περιβαλλοντικό ζήτημα. Σύμφωνα με τα προγράμματα παρακολούθησης ολόκληρου του συστήματος (Κάρλα και ταμειυτήρες) που εκπονεί ο Φορέας Διαχείρισης διαφαίνεται ότι η καθυστέρηση των τεχνικών έργων δημιουργεί de facto και μη αναστρέψιμες συνθήκες στις υδρολογικές και ποιοτικές συνθήκες. Όλα τα στοιχεία υποδηλώνουν έντονη υποβάθμιση. Καθώς η νέα λίμνη βρίσκεται ακόμη (!) στο πρώτο στάδιο πλήρωσής

της με νερό, δεν έχουν ολοκληρωθεί και λειτουργήσει τα υδροτοπικά συστήματα για τη μείωση του εισαγόμενου ρυπαντικού φορτίου και το κυριότερο δεν έχουν κατασκευασθεί τα δίκτυα που θα απάγουν μέρος του νερού της λίμνης για άρδευση, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η νέα λίμνη βρίσκεται ακόμη σε πρωτόλειο στάδιο οικολογικών λειτουργιών, με ισχυρή παρουσία τοξικού φυτοπλαγκτού, με ανισορροπία στους ιχθυοπληθυσμούς και βέβαια απέχει πολύ από τη διαμόρφωση μιας κατάστασης ισορροπίας.

Δυστυχώς στη σύγκρουση μεταξύ αναγκών δράσεων περιβ/κής πολιτικής (επανελημμένως κατατεθείσες από τον Φ.Δ, από τους Επιθεωρητές Περιβ/ντος, από ΜΚΟ, κ.λ.π) και μικρο-μεγάλων συμφερόντων κερδίζει το δεύτερο. Αν συυπολογίσουμε και την απουσία κάθε στρατηγικού σχεδιασμού (παρά τις προσπάθειες των ελλειμματικών Σχεδίων Διαχείρισης) τότε είμαστε πολύ μακριά από την ορθολογική διαχείριση, από την βιωσιμότητα του έργου, από την επιστροφή των ωφελειών στην τοπική κοινωνία.

*** Η Δρ. Ιφιγένεια Κάγκαλου είναι πρόεδρος του Φορέα Διαχείρισης Κάρλας- Μαυροβουνίου-Κεφαλοβρύσου- Βελεστίνου**